

BURMISTRZ MIASTA I GMINY SKOKI

BURMISTRZ MIASTA I GMINY
SKOKI

ul. Ciastowicza 11, 62-085 SKOKI
tel. 61 89 25 800, 61 89 25 801
RGB.310.1.2022

Skoki, 6 kwietnia 2022 r.

.....
Sp. z o.o.
.....
.....

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14j § 1 i § 3 oraz art. 14c § 1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021, poz. 1540 ze zm.), w związku z wnioskiem Sp. z o.o. z dnia 28.12.2021 r. (data wpływu do tut. urzędu: 10.01.2022) o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego

uznaje za prawidłowe

Stanowisko Strony przedstawione we wniosku.

Uzasadnienie

W dniu 10.01.2022 r. wpłynął do tutejszego urzędu wniosek Sp. z o.o. (dalej jako „elektrownia” lub „wnioskodawca”) o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od nieruchomości w zakresie sposobu opodatkowania instalacji fotowoltaicznej.

Stan faktyczny przedstawiony we wniosku

Osoba fizyczna wydzierżawia grunty sp. z o.o. (dalej jako „dzierżawca”) pod funkcjonowanie elektrowni fotowoltaicznej na działce nr, obręb geod., gmina Skoki. Według wnioskodawcy grunty sklasyfikowane są w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne. Zgodnie z zapisami umowy dzierżawy, dzierżawca będzie płacił podatek od nieruchomości wynikający z opodatkowania przedmiotu dzierżawy oraz wszelkie inne podatki i opłaty wynikające z funkcjonowania elektrowni fotowoltaicznej waz z infrastrukturą.

Opis stanu faktycznego wnioskodawcy

Elektrownia składa się z następujących elementów:

- 1) Konstrukcje wsporcze, posadowione na słupach stalowych wbijanych w grunt. Konstrukcja nie jest trwale połączona z gruntem, można w prosty sposób zdemontować konstrukcję i przenieść w inne miejsce;
- 2) Moduły fotowoltaiczne w liczbie 2427 sztuk, zamontowane na konstrukcji wsporczej (dalej panele);
- 3) Okablowanie stałoprądowe – znajduje się na powierzchni ziemi, łączy poszczególne moduły fotowoltaiczne ze sobą oraz moduły fotowoltaiczne z falownikami;

- 4) Inwertery fotowoltaiczne (inaczej falowniki) w liczbie 8 sztuk, są mocowane na konstrukcjach wsporczych, nie są połączone z gruntem, przetwarzają energię słoneczną na energię elektryczną, można je łatwo zdemontować i przenieść w inne miejsce;
- 5) Okablowanie zmiennoprądowe – znajduje się pod powierzchnią ziemi, łączy falowniki ze stacją transformatorową;
- 6) Monitorowanie falowników – urządzenia do nadzoru i diagnostyki instalacji;
- 7) Stacja transformatorowa – składa się z obudowy prefabrykowanej betonowej, w której umieszczone są transformatory i zabezpieczenia elektromagnetyczne;
- 8) Przyłącze SN – znajduje się pod powierzchnią ziemi;
- 9) System ochrony alarmowej i monitoringu wizyjnego.

Do opisanego stanu faktycznego, zadano następujące pytanie:

1. Czy z wyżej wymienionych elementów elektrowni przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości będą wyłącznie konstrukcje wsporcze?

STANOWISKO PRAWNE WNIOSKODAWCY

Zdaniem wnioskodawcy opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowle będą podlegały wyłącznie konstrukcje wsporcze, opisane w pkt 1 wniosku oraz obiekty budowlane spełniające kryteria budynku z art. 2 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy z 12.01.1991r. o podatkach i opłatach lokalnych – Dz. U. z 2019, poz. 1170 ze zm. - zwanej dalej u.p.o.l. (stacja transformatorowa, opisana w pkt 7 wniosku, jeśli spełnia powyższe warunki), opodatkowane od powierzchni użytkowej.

W przedstawionym stanowisku w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego Wnioskodawca wskazał między innymi, że:

Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej (art. 2 ust. 1 pkt 3 - u.p.o.l.). Budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem (art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l.).

Zgodnie z art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – prawo budowlane (tj. Dz. U. z 2020 r., poz. 1333 ze zm., dalej powoływana jako u.p.b.) obiektem budowlanym jest budynek, budowla bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Ustawodawca zgodnie z art. 3 pkt 3 u.p.b. definiuje budowle jako każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolnostojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne

i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Definicja urządzenia budowlanego (art. 3 pkt 9 u.p.b.) wskazuje, że są to urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

W orzecznictwie zaznacza się, że oceniając, co składa się na daną budowlę jako całość techniczno-użytkową nie można pominąć wyliczenia budowli, zawartego w art. 3 pkt 3 u.p.b. i urządzeń budowlanych, o których mowa w art. 3 pkt 9 u.p.b. (wyrok NSA z 20 kwietnia 2010 r., II FSK 2112/08, wyrok NSA z 7 października 2009 r., II FSK 635/08.). Za budowlę lub urządzenie budowlane nie może więc zostać uznany obiekt, który nie został wprost wymieniony w przepisach prawa budowlanego oraz nie jest podobny do urządzeń tam wymienionych. Na gruncie prawa budowlanego wymienia się m.in. części budowlane urządzeń technicznych, a także fundamenty pod maszyny i urządzenie, które traktowane są jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów, składających się na całość użytkową. Ustawodawca wymaga, aby w przypadku powiązania części budowlanych z urządzeniami technicznymi istniał nie tylko związek użytkowy, ale również technologiczny. Panele fotowoltaiczne wraz z mocowaniami oraz innymi elementami Elektrowni tworzą całość użytkową, ale nie tworzą całości technicznej, ponieważ wykonane są według innej technologii. Konstrukcje wsporcze wraz z słupami wbijanymi w ziemię są prostymi konstrukcjami metalowymi. Panele fotowoltaiczne z kolei są zaś zaawansowanymi technicznie elementami półprzewodnikowymi, w których ma miejsce zamiana energii słonecznej na elektryczną.

Oceny kwalifikacji paneli należy zatem dokonać w oparciu o następujące kryteria: budowę, wygląd oraz funkcję jaką spełniają. Na potwierdzenie powyższego warto wskazać wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 2 czerwca 2015 roku, sygn. akt: I SA/Go 198/15, zgodnie z którym żadne z tych kryteriów nie są wspólne dla paneli i wymienionych przykładowo obiektów budowlanych... Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 13 czerwca 2014 r., sygn. akt I SA/Op 327/14 zwrócił uwagę na różnorodność sposobu mocowania ogniw fotowoltaicznych. Mogą bowiem być to dachy, a także ściany budynków, płyty fundamentowe, stopy fundamentowe, kotwy czy też jakiegokolwiek inne elementy konstrukcyjne spełniające funkcje stabilizujące urządzenie, pozwalając na jego bezpieczne i użytkowe wykorzystanie, zasadnym jest uznanie, że w świetle art. 3 ust. 3 p.b. panele (ogniwa) fotowoltaiczne, które pod wpływem promieniowania świetlnego działają jako generatory energii elektrycznej, stanowią urządzenia techniczne nie mogące być przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości, a opodatkowaniu tym podatkiem stosownie do art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. w związku z art. 3 pkt 3 i pkt 9 p.b. oraz art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. podlegać będą wyłącznie jako budowla ich fundamenty (trwałe mocowanie) jako odrębna część przedmiotów składająca się na całość

użytkową. Co istotne stanowisko powyższe jest powszechnie akceptowane w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, w tym miejscu przywołać należy chociażby wyrok NSA z 18 grudnia 2018 r. sygn. akt: 11 FSK 1275/18.

Tutejszy organ podatkowy w świetle obowiązującego stanu prawnego, stanowisko wnioskodawcy dotyczące oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznał za prawidłowe w pełnym zakresie. W związku z powyższym, zgodnie z art. 14c § 1 ww. Ustawy ordynacja podatkowa, odstępuje od uzasadnienia prawnego niniejszej interpretacji.

Pouczenie:

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, w dwóch egzemplarzach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia interpretacji – art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2022 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022, poz. 329).

Zgodnie z art. 54 §1 ww. ustawy skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi, tj. Burmistrza Miasta i Gminy Skoki (skargę należy przesłać na adres: Urząd Miasta i Gminy w Skokach, ul. Wincentego Ciastowicza 11, 62-085 Skoki).

BURMISTRZ
Tadeusz Kłos